

Henseende kommer an, er Præsten en Embedsmand, der har sit bestemte Særpræg, sin bestemte Karakter, der paa ingen Maade gør det muligt at jævnstille ham med de almindelige Tjenestemænd. Der er her Tale om en, som det saa ofte staaer i Salmebøgerne over Salmerne: „egen Melodi“, Præsternes Forhold gaar paa en „egen Melodi“. Det har historisk været saaledes, og det er retsligt set saaledes, og det kan ikke stryges, selv ikke naar en Kirkeminister har den Besynderlighed at tro, at det kunde være saa.

Jeg maa altsaa beklage, at naar det høje Ministerium, som nyder Socialdemokratiets Tillid, endelig en Gang — det sker jo sjældent — kommer med et fuldkommen fornuftigt Lovforslag, skal netop det finde Modstand hos Ministeriets i øvrigt saa fortræffelige Venner, det socialdemokratiske Parti. Jeg vil udtale det Haab, at det ikke desto mindre skal lykkes at gennemføre denne Forbedring af disse økonomisk lavt stillede Arbejderes Forhold. De er ganske vist aandelige Arbejdere, og man kan jo staa paa det Standpunkt, at det aandelige Arbejde bryder man sig ikke saa meget om, det skal være legemligt Arbejde, for at det kan interessere, alt det andet har ingen Værdi, men for os, som respekterer aandeligt Arbejde, vil det være en stor Glæde mod Socialdemokratiets Modstand at være med til at gennemføre en — og det er ogsaa det eneste, der kan indvindes imod den — højst beskedne Forbedring af denne slet stillede Arbejderstands økonomiske Kaar.

Nørgaard: Ligesom det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) gjorde det paa vort Partis Vegne, kan jeg give dette Lovforslag min Tilslutning. Det forekommer mig baade ret og rimeligt, at man gaar til denne beskedne, i høj Grad tiltrængte Lønforbedring for de lavest lønnede Præster; og jeg kan ikke forstaa det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Valdemar Olsen) stod paa, naar han sagde, at det var dog nogenlunde vellønnede Embedsmænd, der her var Tale om. Jeg maa maaske til den anbefaling, som det ærede Medlem fra Vinderup gav Lovforslaget, tilføje, at jeg kunde ønske en Ændring i § 7. Der staaer i denne Paragraf, at Forslag til en Revision af denne Lov skal forelægges for Rigsdagen senest inden Udgangen af Aaret 1923. Jeg kunde ønske, at denne Forelæggelse skete et tidligere Aar, og at

man ved en Ændring i Lovforslaget fastslog, at det skulde ske f. Eks. inden 1920. Men ellers kan jeg altsaa slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Vinderup kom med. Naar jeg alligevel tager Ordet, er Grunden den, at der er et Par Spørgsmaal, jeg ønsker at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, et Par Spørgsmaal, som jeg synes maa kunne løses ved dette Lovforslags Behandling.

Det forekommer mig, at der er enkelte Præster, der har lidt økonomisk Uret ved Lønningsloven af 1913. Der er ikke saa faa teologiske Kandidater, der, inden de bliver Præster, har søgt ind i en Skolevirksomhed, og som med Rette har betragtet denne Skolevirksomhed som en heldig Forberedelse til Præstegerningen, og de, der gjorde det inden 1913, da Lønningsloven traadte i Kraft, kunde ikke tænke sig, at de i Fremtiden, naar de blev Præster under en ny Lønningslov, vilde økonomisk lide Skade af, at de i Forvejen havde været Lærere. Men det er sket. Der kan ifølge Lønningsloven af 1913 tilregnes dem, der, inden de blev Præster, har været i Skolens Tjeneste, indtil 8 Aars Tjenestealder med Hensyn til Opnaaelsen af Alderstillæg, og i Anordningen af 13. Juni 1913 bestemmes det, at teologiske Kandidater, der har haft Lærer- virksomhed, som kan anses for en Forberedelse til Præstegerningen, og som faar Præsteembede, kan faa for 2 Aars Skolevirksomhed 1 Aars Tjenestealder. Jeg forstaaer nok, hvorfor man har sat den Bestemmelse ind i denne Anordning. Grunden er sikkert den, at Ministeriet vilde gøre det lønnende for unge Kandidater straks at søge ind i et Præsteembede. Der var den Gang, som der desværre er endnu, Præstemangel, og Ministeriet kunde ønske, at Kandidaterne straks søgte ind i Præsteembedet. Jeg synes, det er beklageligt, at man stiller de unge Kandidater saaledes, at det økonomisk set er lokkende for dem straks at søge ind i et Embede. Der er sikkert mange blandt dem, der vilde have god Brug for nogle Aars Virken i Skolens Arbejde eller paa andre Omraader, inden de gik ind i et Præsteembede, men det skal jeg ikke komme ind paa her, jeg forstaaer Grunden til, at man har

Rettelse.

Sp. 2143, L. 21 f. o.: „naar man her“, læs: naar man som her.